

هو القيوم الأبهى

وا شوقى يا الهى الى باهى جمالك و ضاحى وجهك و شهى وصالك و ظمأ قلبى لمعين عنايتك و نمير موهبتك و سلسيل رحمتك الهى الهى لا تخيبنى لأن نيران الحرمان اضطرمت بين اضالعى و احشائى الهى الهى لا تحرمنى لأن حسرات الهجران اشتدت فى قلبى و فؤادى الهى الهى يسر لى منأى و سهل لى امرى و اشرح صدرى و نور بصرى بمشاهدة آيات مواهبك الشائعة فى ملكوت توحيدك الذائعة فى جبروت تفريدك و فرج كبرى بسطوع انوار بشارات عظمى و اشارات تهتّر لها اوراق سدره المنتهى و منها ان يمرّ على نسيم من حديقة فؤاد ورقة نبتت من دوحه وحدانيتك يهتّر به قلبى و ينعش به روحى و يفرح به فؤادى لأن تلك الورقة البديعة تعرّضت لنفحاتك و اهتزّت من جذباتك و خضلت و نضرت و راقت من فيض بيانك و آمنت بك و بآياتك و اشتعلت بنار محبتك و قامت على خدمتك و صدقت بكلمتك و اختصت بعنايتك يوم خروج جمالك من سجن الطأ ثم بعد ذلك ابتلت بفراقك و افتنت فى هجرانك و احاطتها الأعاصير من كلّ الجهات و اشتدت عليها الزّوابع من سائر الأنحاء و هبت عليها ارياح الامتحان فذبلت و التوت و اصفرت من شدائد الافتتان اى ربّ ارجعها الى سدره رحمانيتك و دوحه فردانيتك و اجعلها ريانة بمياه الجود و خضلة و مخضرة بحقيقة السّجود انك انت الرّحيم ع ع

این سند از کتابخانه مرجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۷ ژوئیه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر